

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu vil jeg håbe, at Fælles Kurs vil lade være med at misforstå mig med det, jeg siger her. Jeg vil godt spørge kulturministeren: Hvordan tror kulturministeren, det vil virke på folk, hvis der ser en udsendelse om de ting, der sker i Persergolfen, som stærkt understreger det, som hr. Jørgen Tved sagde om, at der tjenes meget store penge på at sende folk ned til Persergolfen, at sømændenes liv er i fare, at nogle sømænd dør af det arbejde dernede, hvis man efter udsendelsen viste et skilt, hvor der stod »Sponsoreret af Sømændenes Kulturfond«? Mon ikke de mennesker, som måske var kommet i tvivl og måske var begyndt at tænke over tingene, ville sige: Nåh, det er jo bare ensidigt bestemt af Sømændenes Kulturfond, at vi skulle have den udsendelse. Jeg mener, det ville være kolossalt uheldigt med sponsorer i Danmarks Radio.

Jimmy Stahr (S):

Jeg gik egentlig ikke til behandlingen af det lovforslag med nogle tanker om, at der skulle komme overraskelser frem, for jeg var ikke selv så overrasket over lovforslaget. Alligevel fik jeg to, en lille og en stor. Jeg fik en lille overraskelse over, at Fremskridtspartiet ikke gik ind for lovforslaget, og så fik jeg sandelig nok en stor, da jeg opdagede, at De Radikale var i fuld gang med at runde Fremskridtspartiet højre om.

Problemet med dette er i virkeligheden ikke dem, der bliver sponsoreret, men i lige så høj grad spørgsmålet om alle de udsendelser, der ikke vil blive sponsoreret. Det er helt sikkert, at der vil være en del udsendelser, som ingen, ja, selv ikke Sømandsforbundet vil give sig til at sponsorere. En ungdoms-tv-udsendelse – der kunne være masser af udsendelser – kunne jeg tænke mig ikke ville blive sponsoreret. Det kan meget hurtigt blive det store problem. Vi kender jo bl.a. fra sportsverdenen, at de klubber, der ikke har en chance for at få en sponsor, ganske hurtigt går ned og forsvinder. Derfor skal vi også nok i udvalget se lidt på, hvad problematikken er for dem, der ikke bliver sponsoreret.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Ganske kort til fru Ingerlise Koefoed. Jeg tror da, at en meddelelse om, hvem der har sponsoreret en udsendelse, vil være med til at skærpe den kritiske sans hos dem, der har set

udsendelsen. Derfor synes jeg netop, det er godt i stedet for den ordning for de lokale medier, vi har i øjeblikket, hvor noget sådant kunne forekomme, uden at der var en angivelse af, hvem der havde stillet den pågældende udsendelse eller pengene til rådighed. Det er et dårligere system end det, man vil kunne se efter det forslag. Jeg synes kun, det kan være med til at hjælpe seere – og lyttere, hvis det er radio – med at skærpe den kritiske sans over for det, som bliver bragt.

Jeg synes, der i hr. Jimmy Stahrs bemærkninger og i tilsvarende bemærkninger, når vi har diskuteret sponsorering, ligger en fornemmelse af, at det er kæmpestore beløb, som vil stå til rådighed, og som kan komme til at få en ganske afgørende indflydelse på programlægningen. Det tror jeg ikke et øjeblik på. Jeg tror, det er penge, som kommer som et tillæg og derfor gør det muligt at løse særøpgaver ud over det sædvanlige, sådan som det også er kendt hidtil med teatre, orkestre, arkæologiske undersøgelser osv. Det har ikke hindret, at den slags ting foregår på fuldt normal vis. Derudover har man tillægsmæssigt kunnet komme et skridt videre med de penge, som det har været muligt at få. Det er det, jeg synes man også skal give kulturinstitutioner som Danmarks Radio, TV 2 og lokalradioer og tv-stationer en mulighed for.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, jeg har jo overrasket både hr. Jimmy Stahr og kulturministeren i dag. Jeg vil da gerne belæres af kulturministeren. Jeg er ikke så gammel, at jeg ikke godt kan lære noget. Nu har vi hørt et eksempel fra Sømandsforbundet, så lad mig drage et andet eksempel frem, som har gjort mig skeptisk over for det. I modsætning til Fælles Kurs og Socialistisk Folkeparti er jeg en af de ivrigste fortalere for reklamefinansiering i radio og fjernsyn. Det har jeg sagt hele tiden.

Men lad os tage et andet eksempel, f.eks. Shell, som har nogle »knapper«. De kunne godt tænkes at ville sponsorere. Vi kan i dag se, at nogle kommuner simpelt hen nægter at handle med Shell. Det er en af de ting, jeg er bange for, hvis det, som der står her i lovforslaget, bliver kulturministeren, der fastsætter reglerne. Jeg kunne da udmærket tænke mig, at man sagde: Shell er nogle værre racister, de skal i hvert fald ikke have lov. Så kommer vi ud